

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 98/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. júna 2002 predbežne prerokoval návrh P. D., bytom Z., zastúpeného advokátkou JUDr. J. Š., T., vo veci porušenia jeho základných práv vyplývajúcich z Ústavy Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Návrh P. D. o d m i e t a pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 8. apríla 2002 doručený návrh P. D., bytom Z. (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. J. Š., T. (ďalej len „právna zástupkyňa“), ktorým navrhovateľ namietal porušenie svojich základných práv vyplývajúcich z Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Návrh neobsahoval zákonom ustanovené náležitosti, a preto ústavný súd listom z 2. mája 2002 vyzval právnu zástupkyňu navrhovateľa na odstránenie jeho nedostatkov.

Právna zástupkyňa navrhovateľa doplnila návrh podaním označeným ako „Odstránenie vád podania“, doručeným ústavnému súdu 27. mája 2002. Napriek tomu, že

vyššie uvedená výzva ústavného súdu obsahovala podrobné poučenie o tom, ako je potrebné odstrániť nedostatky návrhu, k ich odstráneniu ani po jeho doplnení nedošlo.

Z návrhu nie je zrejmé, proti komu smeruje. Podľa navrhovateľa ide o „orgány štátnej správy a orgány súdnej moci“. V návrhu nie sú označené základné práva alebo slobody, ktoré sa podľa tvrdenia navrhovateľa porušili, iba sa v ňom bez akýchkoľvek súvislostí odkazuje na niektoré ustanovenia ústavy, a to aj neexistujúce, napr. čl. 16 ods. 12. Najzávažnejším nedostatkom návrhu je však neurčitosť a nekonkrétnosť jeho petitu, podľa ktorého formulácie navrhovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol, že „právoplatnými rozhodnutiami, opatreniami a inými zásahmi boli porušené moje práva a slobody podľa čl. 127 ods. 1 a zrušil horeuvedené rozhodnutia, opatrenia a iné zásahy a prikázal, aby tí, ktorí moje práva a slobody porušili, vo veci konali teda, aby ústavný súd veci vrátil na ďalšie konanie. Podľa čl. 127 ods. 3 tiež žiadam, aby mi z uvedených dôvodov priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške, ktorú ponechávam na úvahe súdu“. Takáto formulácia petitu vyvoláva pochybnosti o tom, akej veci sa návrh týka (teda nie je zrejmé, čo by malo byť v danej veci predmetom konania o sťažnosti), a jeho prevzatie do výroku rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej by znamenalo, že toto rozhodnutie by nebolo možné vykonať.

Pokiaľ sa v návrhu tvrdí, že právoplatnými rozhodnutiami, opatreniami a inými zásahmi boli porušené práva a slobody navrhovateľa podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, je k tomu potrebné uviesť, že predmetný článok ústavy upravuje príslušnosť ústavného súdu konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, a to za splnenia presne vymedzených zákonných podmienok. Článok 127 ods. 1 ústavy nezaručuje teda samostatné základné právo alebo slobodu fyzickej osoby podľa druhej hlavy ústavy, ktorých porušenie by bolo možné namietat' v konaní o ústavnej sťažnosti.

Podľa § 25 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd

každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu.

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z týchto dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní návrh navrhovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.